

به هر حال من در خانواده‌ی فوتبالی به دنیا آمدم. پدرم تا از سر کار می‌آمد، فیفا بازی می‌کرد. اولین بار بعد از بازی ایران و استرالیا، عاشق فوتبال شدم. دوست داشتم که فوتبال آدم‌ها را متحد می‌کند. ۹ سالم بود اما برای همیشه عشقش در قلبم ماند. اولین تصویر دیدن فوتبال کنار پدر و مادرم هم هرگز از ذهنم پاک نمی‌شود. مامان و بابا در استادیوم الجنوب. کامرون و صربستان در جام جهانی قطر و چه بازی پر گلی. ما کنار هم نشستیم و فوتبال را دیدیم. برای اولین بار احساس کردم خوشحال‌شان کرده‌ام. خیلی کارها با هم کرده بودیم، اما دیدن فوتبال چیز دیگری بود. گفتم: «بابا! مامان! تجهیز این استادیوم با من بود». حالا که می‌نویسمش هم اشک در چشمانم حلقه می‌زند.